

LAMENTLIWY (13) ai

-a- (11), -ã- (1) *StryjKron*; e *jasne*.

sg m N lamentliwy (3). ◇ I lamentliwym (1). ◇ f N lamentliwã (1). ◇ A lamentliwą (1). ◇ n N lamentliw(e) (2). ◇ I lamentliwym (1). ◇ pl N subst lamentliwé (1). ◇ G lamentliwych (2). ◇ I n lamentliw(e)mi (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Lamentujący, płaczący, skarżący się; lamentabilis Mącz (7)* : Comploratio idem, lamentabilis mulierum comploratio, Lámentliwe niewieście opłákáwanie. *Mącz* 306a, 183b; *GórnDworz* 03v, Cc8v; A Lud póppolity niewierny płákáli Bogow íwoich z lamentliwym nárzekániem *StryjKron* 140; *Calep* 579b.

W charakterystycznych połączeniach: lamentliwy(-e) głos, narzekanie, opłakawanie, płacz.

W przen (1) : [któraż niebieska moc] w cichą gołębicę álbo w lámentliwą Iáfkólkę íe przekinie/ w chwilę nieścześnie GóslCast 52.

2. *Smutny, pobudzający do płaczu; luctuosus, lugubris Mącz (6)* : Gdy iuż tá porażká byłą y tę kleskę wzięło to lámentliwe kroleństwo/ oneyże nocy mordy [...] wielkie Turcy czynili *BielKron* 308v; Luctuosus, Zálóbliwy/ zálóśny/ ímutny/ lámentliwy/ Pełny zálóści y vtrápienia. *Mącz* 199b, 199b; A przeto dla thych dwu rzeczy opowiádam przyść wiele znácných y lámentliwych przygod *LeovPrzep* D3; *GórnDworz* Bb4; Są wiérłzé lámentliwé/ łzy w oczách niećacé *GóslCast* 37.

W charakterystycznych połączeniach: lamentliwa(-y, -e) piosnka, przygoda, rzecz, słowo, wiersz.

Synonimy: 1. *płaczliwy, żalósny*; 2. *mizerny, smutny, żalóbliwy, żalósny*.